

ΓΙΑ: ΧΡΙΣΤΑΚΗ ΚΑΤΣΑΜΠΑ
ΑΠΟ: ΠΑΝΙΚΟ ΠΑΙΟΝΙΔΗ

Αγαπητέ Χριστάκη,
Είναι πάλι αδύνατο ναποχαιρέτας εί-
λους καρδιακούς, είλους μοναδικούς από
μακριά χωρίς να μπορείς να πιδώσεις το
χέρι πάνω στο έφελδο σε υστάλο χαιρέ-
τισμό. Το ~~μυρίο~~ μεγάλο για τον θάνα-
το του Θεόδωρου Ηλυιανού ήθελε πτωί-
πρωί εδώ στο Μπρούκλιν από του ξε-
μερό, από τον ποιητή Γιάννη Ποδιναρά,
κονό έργο και επίσης Δαυμασλή της ποι-
ησης αλλά και της ανεπανάληπτης, βδο-
μαδιακής ετήσιας του Θεόδωρου.
~~Μακάρι να άρρανε~~ ^{Παράθεμα} με του έτη. Μόλις
πράξεις Τέλετη, του ίδια περίπου ώρα
μας είχε ημερωμένη ο Θεόδωρος
για να μας ευχθεί "να τα ευαλοσησομε".
Ηταν η επέτειος του γάμου μας. Κι ή-
ταν κεφάλος, "Ανοίζα ξραμής με του
Μπούραλο Μπην", μας είπε.
Είλους δυο μήνες που αποσιάζου-
με δεν κερνά βδομάδα να μη μας

Η αναφορά είν νεία του ποτηριού συ-
λογιή που από κείνο λογαριαφέ να ενδο-
σει . Τα εχε γα έλομα, βολαφε όμωσ,
ένανε συνέχεια επεβάσασ , μια νείση
εδώ , μια νείση εκεί . Τα κίδωγε να ελαί
γα λεία . Και κίλαν λεία . Κίλαν φα-
ελοί του αλά κη ελαν προφορικό του πό-
φο η κάθε νείση κίλαν ένα πείραδι,
μια βάρειά βιωμένη εμπειρία . Κίλαν
έναν ποτηριό με κερταίο π .

Κίανι μας λοκάνεσ από Θεόδωρε;
Κίανι δεν μας περίχενεσ ; Κί ελακίε
λόσα πάλι να πούμε που δα γέ-
μιζαν όττωσ πάλι κίσ ψυχές μας .

Κίλο κείό ανεπανάκτα εφέ , πάλι-
εφέ Θεωρη . Κίαν ελαί από παρη-
φόρια για σελα , για κίαν αφαιτημέ-
νη σου άννα , τα παιδιά κη τα εφο-
νία σου , κείό είναι να ζέρεισ
πως εσό ο εφεάκωσ , ο χειρόνακωσ
μασόρεγεσ κίαν κίαν που δεν δα

πάρει , να μας πει τα νέα, κι όχι νό-
 νο τα προίλια, τα προσηφια που τον
 κούρασαν αλλά εκείνα της ψυχής, ε-
 κείνα που μας έδεσαν από τα χέρια
 της νιότης όταν μπαίναμε φορτωμένοι
 με οράματα στον σίβο της ζωής. Δεν
 περνούσε εβδομάδα να μην έρθε το
 γράμμα του με την φωτισία του χρο-
 νογραφήματος του που κοσμεί ανεξ-
 ήπτως τις σελίδες του "Φιλελεύθερου"
 τις Πέμπτες. Και μαζί σαν υστερό-
 γραφο. "Εως περιμενώ, μά λείγατε.
 Μου έλεγαν οι κούβεντες μας."

Έχω εδώ μπροστά μου το γράμμα
 του ημερησίου 16 του Δεκέμβρη. Γράφει
 πως μετά τους "εξαίτες του Ρεντώ"
 που είχε παραδώσει ήδη στην σύνταξη
 διακροχούσαν δυο Πέμπτες ανάπαυλας.
 Και προσδέλει:

"Πιθανότατα να πτώ τότε στο λο-
 πογραφείο μετά από έντονα χέρια.
 Είμαστε νεκροί βέβαια γιατί να βυθούμε;
 Γιατί να βυθούμε; Ποση ερωσία εσθλή και μόνο την
 φράση!

- 4 -

Α δείρα ο χείρος!

Πάνκος Πανίδης.
ΜΠΡΟΥΚΛΥΝ - 9/1/98.

Αγαπητέ Χειλάκη,

Καλά είσαι και η ξήνη του προσω-
πικού σου, ποιητικό έργο λυγίς στον
αξέχαστο έργο. Και για να έχεις υπ'ό-
ψη σου νομίζω πως θα ήταν όλη
πρέπει αν παίρνατε από το βιβλίο
μω "Ενα έργο Οδοιπορτικό" το
νομιάλι για του Θεόδωρο. Είναι ένα
πορτραίτο του που του άρεσε πολύ,
Βρισκείται στο κείμενο "Luffen-
νές ψυχές".

Εμείς θα επιστρέψουμε μέσω Δο-
νας του 1/2/98.

Παν. Πανίδης.